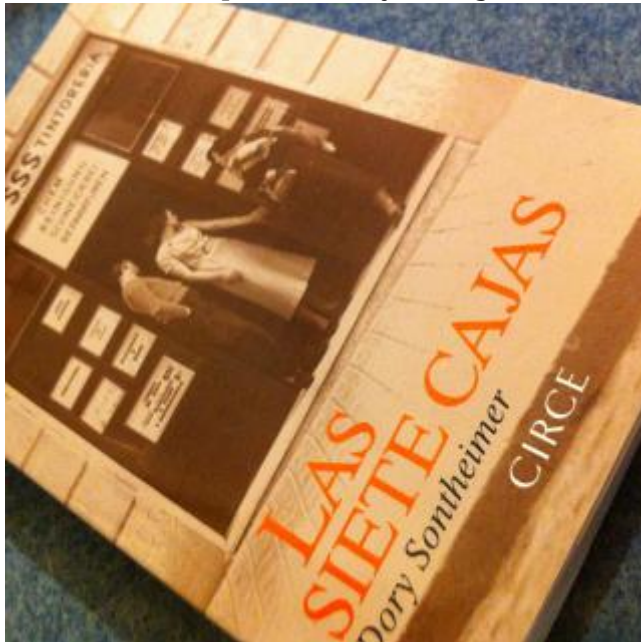

‘Les set capses’ que van canviar la vida de la Dory

Dc, 27/08/2014 per Catalunya Religió

(David Casals i Vila -CR) La vida de **Dory Sotheimer**, barcelonina de pares alemanys que es van instal·lar a la ciutat als anys trenta, va canviar radicalment després de trobar set capses farcides de documents i fotografies en un altell de la seva habitació de soltera, just després que morís la seva mare. Va ser llavors quan va descobrir els seus orígens, que la seva família no li havia explicat mai: que tots els seus antecessors eren jueus, que bona part dels seus familiars van morir en camps d'extermini, que li havien amagat aquesta història i l'havien educat com a catòlica perquè creien que així la protegien. Tota aquesta història l'explica en un llibre que ha publicat aquest estiu, [Las siete cajas](#) (Circe) on, a més d'escriure la seva experiència, recull les cartes que van anar rebent els seus pares de la resta dels seus familiars.

En 300 pàgines, el llibre recull en primera persona com la història europea es transforma en pocs anys. El seu pare va arribar a Barcelona al 1929: era l'any de l'Exposició Universal. La seva mare va agafar un tren a Friburg l'any 1934 amb destinació Barcelona: ella encara no ho sabia, però el moment en què els seus pares la van anar a acomiadar a l'estació, era l'últim cop que els veuria amb vida.

Just després, al 1933, els nazis arribaven al poder després de guanyar unes eleccions. Començava una espiral d'antisemitisme: l'aprovació de les primeres lleis racials, l'expansió territorial d'Alemanya i com progressivament el cercle contra els jueus s'anava fent cada cop més petit. Prohibit tenir negocis; haver de portar una estrella de David de color groc a la solapa; viure en un 'ghetto'; deportacions, i 'la solució final'. Tot això tindria conseqüències per a la vida d'aquesta família.

Els avis paterns van aconseguir escapar-se a Cuba. La germana del seu pare, a Palestina, en una colònia jueva, tot i que va morir en un bombardeig que va fer l'exèrcit italià de Mussolini al 1940.

Els avis materns no van sobreviure a l'Holocaust: al 1940 van començar un periple de deportacions per diferents camps francesos (Gurs, Récébédou i Les Milles), fins

morir a Auschwitz.

Poc després de la Segona Guerra Mundial, l'any 1946, va néixer a Barcelona la Dory, i fou educada al col·legi de les monges alemanyes que hi ha a Barcelona. Es va fer gran, es va casar, però no fou fins que la seva mare va morir que va descobrir la seva història.

Tot i que reconeix que va tenir “molts dubtes”, finalment es va animar a escriure el relat: “No hi ha res a amagar. Tot el contrari. A través d'un relat real, a través del relat d'una família, podem veure els horrors que els humans vam cometre al Segle XX”, explica en el seu llibre. “Si el relat permet que persones involucrades en un totalitarisme pensin i puguin abandonar-lo, ja em dono per satisfeta”.